

จันทร์ 4 กุมภาพันธ์

สัปดาห์ที่ 4
เทศกาลธรรมดา
สด 31:19-20,
21-22,23-24
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 4

พระวรสาร

มก 5:1-20

เวลานั้น พระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์ข้ามทะเลสาบมาถึงดินแดนของชาวเกรกาซา ครั้นพระองค์เสด็จขึ้นจากเรือ ชายคนหนึ่งซึ่งถูกปีศาจสิงออกมาจากบริเวณหลุมศพ เข้ามาเฝ้าพระองค์ทันที...

เมื่อเห็นพระเยซูเจ้าแต่ไกล เขาก็วิ่งเข้ามากราบเจพระพักตร์ ร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่พระเยซูบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด ท่านมาอยู่เกี่ยวกับข้าพเจ้าทำไม ข้าพเจ้าวอนขอท่านในพระนามของพระเจ้า อย่าทรงฆาตกรรมข้าพเจ้าเลย” ทั้งนี้เพราะพระเยซูเจ้าตรัสสั่งปีศาจว่า “เจ้าปีศาจ จงออกจากชายผู้นี้” แล้วพระองค์ทรงถามว่า “เจ้าชื่ออะไร” มันตอบว่า “ชื่อกองพล เพราะเราอยู่กันจำนวนมาก” และมันพรวดวอนพระองค์มิให้ขับไล่มันออกจากบริเวณนั้น หมูฝูงใหญ่กำลังหากินอยู่บนเนินเขาที่นั่น พวกปีศาจจึงอ้อนวอนพระองค์ว่า “ขอได้โปรดส่งพวกเราเข้าไปในหมูฝูงนั้นเถิด” พระองค์ก็ทรงอนุญาต พวกปีศาจจึงออกไปสิงอยู่ในร่างหมู หมูฝูงนั้นซึ่งมีประมาณสองพันตัวก็พากันวิ่งกระโจนจากหน้าผาลงไปในทะเลสาบ และจมน้ำตายทั้งหมด คนเลี้ยงหมูต่างวิ่งหนีไปแล้ว เรื่องนี้ตามเมืองและตามชนบท ประชาชนออกมาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อเขาเข้ามาใกล้พระเยซูเจ้า ก็แลเห็นคนที่เคยถูกปีศาจกองพลสิงนั่งอยู่ สวมเสื้อผ้า มีสติดี พวกเขาต่างมีความกลัว ผู้ที่เห็นเหตุการณ์ก็เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ถูกปีศาจสิงและเล่าเรื่องหมูให้ฟัง ประชาชนจึงขอร้องพระเยซูเจ้าให้เสด็จออกไปจากเขตแดนของเขา

เมื่อพระองค์เสด็จลงเรือ ผู้ที่เคยถูกปีศาจสิงขออนุญาตตามเสด็จด้วย แต่พระองค์ไม่ทรงอนุญาต...

การทำอัศจรรย์ขับไล่ปีศาจของพระเยซูเจ้า ทำให้ประชาชนแทนที่จะชื่นชมยินดีเพราะเห็นเหตุการณ์ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าท่ามกลางพวกเขา กลับทำให้เกิดความกลัว และความขัดแย้งในใจ จนร้องขอให้พระองค์ออกจากเมืองของพวกเขา นี่เป็นความจริงท่ามกลางผู้ที่มีความเชื่อในพระองค์ด้วย นั่นคือ แม้เราจะทำหน้าที่ของการเป็นผู้วินิจฉัยและประกาศเที่ยงแท้ และถูกต้อง แต่ก็ยังต้องถูกลบประมาท ได้รับความยากลำบาก ถูกข่มเหง และถูกขับไล่ เราแต่ละคนสามารถเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้ก็เพราะเราเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่ออย่างแท้จริง และเราจะได้รับชัยชนะในพระเจ้าในที่สุด